

ROMANIA  
TRIBUNALUL SPECIALIZAT CLUJ  
DOSAR NR. XX/1285/2013  
Cod operator date cu caracter personal 11553

SENTINTA CIVILA NR. XX/2014  
Sedinta publica din data de 18 martie 2014  
Instanta este constituita din:  
PRESEDINTE – S.I.  
GREFIER – D.P.

Pe rol fiind solutionarea actiunii formulate de catre reclamanta A.A.C. in contradictoriu cu parata SC E.R.A.R. SA si intervenientul fortat D.E., avand ca obiect pretentii.

La apelul nominal se prezinta reprezentantul reclamantei, d-l avocat A.S. si reprezentantul paratei, d-l avocat A.M., ambii cu imputerniciri avocaticale depuse la dosar, lipsind intervenientii.

Procedura de citare este indeplinita.

S-a facut referatul cauzei, dupa care, instanta constata ca la termenul anterior, instanta a declarat incheiata cercetarea procesului si acorda cuvantul pe fond.

Reprezentantul reclamantei depune concluzii scrise, si dovada achitarii de catre reclamanta a onorariului avocatial. Solicita admiterea actiunii astfel cum a fost formulata, a se dispune obligarea paratei la plata sumei de 407.970 lei cu titlu de dane patrimoniale si nepatrimoniale, a penalitatilor de intarziere in cuantum de 0,2% pe fiecare zi de intarziere incepand cu data de 25.04.2013 pana la plata efectiva, a daunelor solicitate cuantificate in cererea de despagubire, respectiv suma de 90.000 Euro si a cheltuielilor de judecata, constand in onorariul avocatial. In sustinerea pozitiei, arata ca sunt indeplinite conditiile de raspundere civila delictuala si contractuala, avand in vedere faptul ca persoana vinovata, respectiv intervenientul fortat D.E. a fost condamnat in dosarul penal nr. XX/211/2013 al Judecatoriei Cluj-Napoca. Arata ca daunele materiale si morale sunt dovedite prin inscrisurile depuse la dosar, in conformitate cu legislatia in vigoare. In ceea ce priveste daunele morale, arata ca acestea se stabilesc in conformitate cu legislatia si jurisprudenta din Romania, la dosar fiind depusa jurisprudenta specifica acestei spete, din care rezulta ca pretentiile reclamantei sunt mici comparativ cu prevederile Ordinului CSA nr. 14/2011, care prevad un plafon maxim de 5.000.000 Euro. Invedereaza ca aceste daune au fost dovedite prin declaratiile martorilor audiati, respectiv din acestea a rezultat faptul ca reclamanta a suferit fizic si moral din cauza accidentului avut, datorita carora aceasta a fost nevoita sa-si intrerupa studiile la universitate si sa fie dusa de parinti in Germania pentru tratament si ingrijire. Referitor la penalitatile de intarziere, sustine ca acest petit este admisibil, intrucat asiguratorul nu a indeplinit conditia prev.de art.36 alin.2 din Ordinul CSA nr.14/2011, respectiv in termenul de maximum 90 de zile nu a notificat partii prejudiciate respingerea pretentiilor de despagubire, precum si motivele acestei respingeri. In ceea ce priveste cererea de interventie in interes propriu formulata de SCJUC, arata ca nu se opune adimterii acesteia.

Reprezentantul paratei SC E.R.A.R. SA arata ca in speta nu sunt aplicabile dispozitiile prev.de art.36 alin.2 din Ordinul CSA nr. 14/2011, respectiv intre 22.01.2013 - data avizarii de dauna si 27.06.2013 - data inregistrarii actiunii, vinovatia nu era stabilita in sarcina intervenientului fortat, aceasta fiind stabilita abia in 4.11.2013, printr-o sentinta penala definitiva. Sustine ca potrivit acestui articol, asiguratorul nu poate acorda despagubirea mai devreme de stabilirea raspunderii vinovatiei, care a fost la data de 4.11.2013, iar prezentul dosar era deja pe rolul instantei. De asemenea, sustine ca oferta de despagubire nu se putea formula in afara dovedirii raspunderii, iar un refuz nu se putea face motivat, atata timp cat pe rol exista dosarul penal. Referitor la stabilirea daunelor morale, solicita ca suma pe care instanta o va stabili, sa fie in cuantumul minim acordat, respectiv in concordanta cu dispozitiile art.49 alin.1 pct.1 din Ordinul CSA nr. 14/2011, avand in vedere faptul ca intervenientul fortat a fost condamnat la o pedeapsa de 4 luni inchisoare cu suspendarea executarii. Sustine ca trebuie avut in vedere si faptul ca

reclamanta la data producerii accidentului nu era angajata si era studenta, situatie fata de care, evenimentul rutier nu a lasat-o fara posibilitati financiare si nu i-a pus viata in pericol, iar pentru vindecarea ranilor suferite a avut nevoie de un numar mediu de zile de ingrijiri medicale. Arata ca numarul de zile de ingrijiri medicale nu au rezultat din actele medicale depuse la filele 13,14, intrucat apreciaza reclamanta trebuia sa depuna certificat medico-legal si nu scrisoare medicala sau bilet de iesire din spital. De asemenea, arata ca nu este clar motivul pentru care abia la un an si ceva de la producerea accidentului, reclamanta a suferit o interventie chirurgicala, rezultand ca aceasta procedura nu constituia o urgenta medicala. Sustine ca in cauze similare, ajunse in recurs la Inalta Curte de Casatie si Justitie, s-a avut in vedere faptul ca vinovatia penala s-a stabilit anterior introducerii actiunii civile, insa nu este cazul in prezenta speta. Cu privire la obligarea asiguratorului la plata penalitatilor de intarziere, arata ca nu sunt indeplinite conditiile prev.de art. 36 alin.5 din Ordinul CSA nr.14/2011, intrucat nu a fost stabilita vinovatia asiguratorului si din acest motiv dosarul de daune nu a fost complet. Cu privire la cererea de interventie in interes propriu formulata de SCJUC, arata ca lasa la aprecierea instantei.

In replica, reprezentantul reclamantei arata ca operatia facuta de reclamanta in Germania a fost continuarea celei incepute in Romania. Instanta retine cauza in pronuntare.

#### TRIBUNALUL,

Prin cererea de chemare in judecata formulata de reclamanta A.A.C. in contradictoriu cu parata SC E.R.A.R. SA si cu intervenientul fortat D.E. s-a solicitat instantei ca prin hotararea ce se va pronunta sa fie obligata parata la plata sumei de 407.970 lei(echivalentul a 90.000 euro) cu titlu de daune din care suma de 5.501,18 lei reprezinta daune patrimoniale, iar suma de 402.969 lei reprezinta daune nepatrimoniale, plus penalitati de 0,2% pe zi incepand cu data de 25.04.2013 si pana la plata sumei, sa se constate ca parata nu a respectat prevederile art. 36 din Ordinul nr. 14/2011 al CSA si sa se dispuna obligarea acesteia la plata daunelor solicitate prin cererea de despagubire, precum si la plata cheltuielilor de judecata.

In motivarea cererii reclamanta a aratat ca la data de 3.12.2012, in timp ce traversa strada prin locul marcat pentru trecerea pietonilor, situat in fata Complexului Iulis Mall din Cluj-Napoca, a fost lovita de autoturismul cu nr. de inmatriculare CJ XX YYY condus de intervenientul fortat D.E.. In urma accidentului, reclamanta a fost internata cu diagnosticul de fractura de platou tibian extern drept tip Schatzker II, pentru care s-a intervenit chirurgical, practicandu-se reducere si osteosinteza cu un surub cu impactare intrafragmentara. Prin rezolutia Parchetului de pe langa Judecatoria Cluj-Napoca dispusa in dosarul penal nr. XX/P/2012 s-a dispus inceperea urmaririi penale impotriva intervenientului fortat pentru savarsirea infractiunii de vatamare corporala din culpa.

Reclamanta a aratat ca prin raportul de constatari medico legale din data de 11.09.2012 s-a stabilit ca leziunile provocate necesita 85-90 zile de ingrijiri medicale. Dupa externare reclamantei i s-a recomandat imobilizarea piciorului si evitarea eforturilor fizice timp de trei luni. In urma accidentului reclamanta a fost imobilizata la pat aproximativ 100 de zile, iar apoi a avut nevoie de ajutor si ingrijiri din partea parintilor.

Cu privire la daunele materiale, s-a aratat ca a efectuat numeroase cheltuieli pentru cumpararea medicamentelor prescrise si cu deplasarea la spitale.

Pentru a justifica daunele morale solicitate, reclamanta a aratat ca este studenta si urmeaza cursurile de masterat in cadrul Facultatii de Stiinte Economice, iar in urma accidentului a fost imobilizata la pat o lunga perioada de timp, fiind nevoita sa plece la parintii sai si sa-si intrerupa cursurile. Traumele fizice si psihice au fost resimtite puternic la momentul producerii accidentului, cat si ulterior, iar suferintele fizice au continuat si dupa prima operatie suferita.

In drept au fost invocate dispozitiile art. 1.349-1.350, art. 1.357-1.359, art. 1.381-1.395, art. 2.223-2.226 C. civ., Legea nr. 136/1995, Ordinul CSA nr. 14/2011.

Prin intampinarea formulata in cauza, parata SC E.R.A.R. SA a solicitat anularea cererii ca netimbrata, respingerea acesteia pentru lipsa procedurii de mediere, iar pe fond s-a solicitat

admiterea acesteia in parte, respectiv daunele mortale sa fie acordate in limita cuantumului dovedit, iar daunele morale potrivit practicii, jurisprudentei si echitatii(f. 49-53).

Parata aratat ca in cauza sunt incidente dispozitiile Legii nr. 136/1995 si ale Ordinului CSA nr. 14/2011. Cu privire la daunele materiale, parata a aratat ca trebuie indeplinite cumulativ conditiile prevazute de art. 49 lit. c din Ordinul nr. 14/2011. In ceea ce priveste daunele morale solicitate, s-a aratat ca jurisprudenta in materie este foarte variata, incepand cu acordarea unor sume derizorii pentru cazuri de deces si pana la acordarea unor sume excesive pentru vatamare corporala. La stabilirea daunelor morale trebuie sa se tina seama de realitatea economica din Romania, dar si de persoana inculpatului si de consecintele pe care le-ar avea asupra sa obligatia de plata a unor sume de bani. Sumele acordate cu titlu de daune morale nu trebuie amplificate pe motivul ca inculpatul este asigurat, ci ele trebuie stabilite exclusiv in raport cu persoana vinovata de producerea accidentului, de potentialul financiar al acesteia. Asiguratorul este doar un garant al platii sumelor si nu este autorul faptei.

Prin intampinarea formulata in cauza de intervenientul fortat a aratat ca este de acord cu admiterea in parte a cererii de chemare in judecata, cu diminuarea daunelor materiale si morale solicitate(f. 41-44). Intervenientul a aratat ca a luat legatura cu reclamanta dupa producerea accidentului, incercand sa o ajute, insa aceasta a refuzat ajutorul si a refuzat si o impacare a partilor in ceea ce priveste latura penala a faptei.

Cu privire la daunele materiale solicitate, s-a aratat ca acestea trebuie admise numai in masura in care sunt dovedite prin inscrisuri si doare pentru cauzele expres prevazute de lege. Repararea prejudiciului trebuie sa se faca cu excluderea oricarei tendinte de imbogatire fara justa cauza.

Prin cererea de interventie principala formulata de intervenientul SCJUC s-a solicitat obligarea paratei la plata cheltuielilor de spitalizare efectuate de intervenienta cu partea vatamata A.A.C. in cuantum de 3.996,28 lei (f. 61-63).

In motivarea cererii de interventie s-a aratat ca in conformitate cu dispozitiile art. 313 alin. 1 din Legea nr. 95/2006, persoanele care prin faptele lor aduc daune sanatatii alte persoane raspund potrivit legii si au obligatia sa repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentand cheltuielile efective ocazionate de asistenta medicala acordata. La data producerii accidentului rutier autoturismul condus de intervenientul fortat detinea polita de asigurare de raspundere civila incheiata cu parata SC E.R.A.R. SA.

In drept au fost invocate dispozitiile Legii nr. 95/2006, Legea nr. 136/1995 si Ordinul CSA nr. 14/2011.

La termenul de judecata din data de 3.12.2013 instanta a respins exceptiile invocate de parata, respectiv exceptia nelegalei timbrari a actiunii, retinandu-se ca cererea este scutita de obligatia de plata a taxei judiciare de timbru raportat la dispozitiile art. 15 lit. o din Legea nr. 146/1997, precum si exceptia inadmisibilitatii cererii retinandu-se ca la data inregistrarii cererii de chemare in judecata dispozitiile art. 2 alin. 12 din Legea nr. 192/2006 nu erau in vigoare.

La acelasi termen de judecata, instanta a admis in principiu cererea de interventie in interes propriu formulata de SCJUC, raportat la prevederile art. 61 alin. 2, art. 62 si art. 64 C.pr.civ.

Analizand cererea de chemare in judecata si cererea de interventie principala prin prisma probelor administrate si a dispozitiilor legale incidente, tribunalul va retine urmatoarele:

Prin sentinta penala nr. 980/19.09.2013 ramasa definitiva pronuntata de Judecatoria Cluj-Napoca in dosarul nr. 13815/211/2013 inculpatul D.E. a fost condamnat pentru savarsirea infractiunii prevazute de art. 184 alin. 2 si alin. 4 C. pen.(f. 79-80). Din considerentele sentintei penale rezulta ca inculpatul, intervenient fortat in prezenta cauza, este vinovat de savarsirea infractiunii de vatamare corporala din culpa, fapta retinuta in sarcina sa constand in conducerea autoturismului cu nr. de inmatriculare CJ XX YYY pe str. Al. Vaida Voievod din Cluj-Napoca cu incalcarea dispozitiilor art. 72 alin. 2 din OUG nr. 195/2000 si art. 135 lit h din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002 si accidentarea partii vatamate A.A.C. care era angajata in traversarea strazii in mod regulamentar pe trecerea de pietoni, cauzandu-i acesteia leziuni corporale care au necesitat pentru vindecare 80-85 zile de ingrijiri medicale.

Raportat la dispozitiile art. 22 C.pr.pen. in forma aflata in vigoare la momentul pronuntarii hotararii penale, hotararea definitiva a instantei penale are autoritate de lucru judecat in fata instantei civile care judeca actiunea civila, cu privire la existenta faptei, a persoanei care a savarsit-o si a vinovatiei acesteia. In aceste conditii, instanta nu va mai analiza existenta faptei ilicite si vinovatia intervenientului fortat, urmand a stabili numai intinderea prejudiciului suferit de reclamanta si daunele cuvenite reclamantei pentru repararea prejudiciului. Latura civila nu a fost solutionata de instanta penala deoarece partea vatamata nu s-a constituit parte civila.

Pentru repararea prejudiciului material si moral cauzat reclamantei prin fapta ilicita a intervenientului, aceasta a solicitat paratei SC E.R.A.R. SA, in calitate de societate asiguratatoare de raspundere civila, sa plateasca suma necesara repararii prejudiciului cauzat de asiguratul paratei(f.10-11), insa parata nu a notificat reclamantei respingerea pretentiilor de despagubire, precum si motivele respingerii, desi avizarea de dauna a fost primita la data de 22.01.2013. Prin notele de sedinta depuse de parata la dosar la data de 7.01.2014 s-a sustinut ca s-a format un dosar de dauna pe numele reclamantei, dar ca acesta nu contine documentele necesare acordarii despagubirii(f. 81-86). De asemenea, s-a sustinut ca nu a fost primita si cerere de despagubire formulata de reclamanta. Din dovada confirmarii de primire semnata de reprezentantii paratei rezulta ca s-a expediat paratei cererea de despagubire si avizarea de dauna. Faptul ca a fost primita si cererea de despagubire rezulta si din continutul emailului depus la dosar de parata(f.87) in care se arata ca in sistemul IANCS figureaza o despagubire in cuantum de 7.696,09 lei, ca suma nu a fost platita si ca nu se cunoaste modul de stabilire al acestei despagubiri. Insa, chiar daca se accepta sustinerea paratei ca nu a primit si cererea de despagubire, aceasta imprejurare nu exonereaza parata de raspundere deoarece dispozitiile art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011 impun societatii de asigurare sa raspunda partii solicitante in termen de 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat, avizarea de dauna fiind recunoscuta a fi primita.

Conform art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011 daca in termen de 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de catre partea prejudiciata, asiguratorul nu a notificat partii prejudiciate respingerea pretentiilor de despagubire, precum si motivele respingerii, asiguratorul este obligat la plata despagubirii.

In conformitate cu art. 49 din Legea nr. 136/1995, in cadrul asigurarii de raspundere civila obligatorie, asiguratorul acorda despagubiri pentru prejudiciile de care asiguratii raspund, in baza legii, fata de terte persoane pagubite prin accidente de autovehicule, precum si pentru cheltuielile facute de asiguratii in procesul civil. Potrivit art. 54 din Legea nr. 136/1995, in cazul stabilirii despagubirii prin hotarare judecatoreasca, drepturile persoanelor pagubite prin accidente produse de vehicule aflate in proprietatea persoanelor asigurate in Romania se exercita impotriva asiguratorului de raspundere civila, in limitele obligatiei acestuia, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor raspunzatoare de producerea accidentului in calitate de intervenienti fortati. D.E. este vinovat de prejudiciul produs reclamantei, iar parata SC E.R.A.R. SA, in baza dispozitiilor art. 49 din Legea nr. 136/1995, trebuie sa acorde despagubiri pentru prejudiciile de care asiguratii raspund, in baza legii, fata de terte persoane pagubite prin accidente de autovehicule, precum si pentru cheltuielile facute de asiguratii in procesul civil.

In ceea ce priveste despagubirile pe care reclamanta este indreptatita sa le primeasca, instanta va avea in vedere dispozitiile art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011 care stabilesc ca asiguratorul datoreaza despagubirea solicitata daca nu a raspuns partii prejudiciate in termen de 3 luni de la avizare a daunei.

Parata nu a contestat caracterul de sanctiune a obligatiei de plata a despagubirilor in situatia in care nu sunt respectate cerintele impuse de art. 36 din Ordinul nr. 14/2011, insa a invocat faptul ca sanctiunea nu poate fi aplicata deoarece vinovatia asiguratului nu fusese stabilita. Tribunalul apreciaza ca, desi dispozitiile art. 36 alin. 3 din Ordinul nr. 11/2014 permit asiguratorului sa efectueze propriile investigatii privind producerea accidentului, in conditiile in care respectivul accident nu face obiectul unor cercetari penale si ca plata despagubirilor presupune ca anterior sa fie indeplinite conditiile raspunderii civile delictuale, aceste imprejurari nu sunt de natura a exonera asiguratorul de a raspunde persoanei prejudiciate in termenul prevazut la art. 36 alin. 1 si alin. 2 din

Ordinul nr. 14/2011. Aceasta cu atat mai mult cu cat dispozitiile art. 46 din Ordinul nr. 14/2011 prevad ca despagubirile se pot stabili in mod amiabil si in cazul in care accidentul de circulatie face obiectul unui proces penal, conditia fiind ca persoana prejudiciata isi ia un angajament scris prin care se obliga sa restituie de indata, partial sau total, despagubirea primita, in functie de hotararea instantei penale in ceea ce priveste fapta, faptuitorul si vinovatia.

Astfel, despagubirea putea fi stabilita in mod amiabil si in cazul in care vinovatia asiguratului nu era stabilita printr-o hotarare penala definitiva, iar daca asiguratul aprecia ca nu se poate stabili in mod amiabil cuantumul despagubirii pana la momentul finalizarii procesului penal era obligat sa notifice reclamantei respingerea cererii, precum si motivele respingerii. O notificare a respingerii cererii de despagubire pentru considerentele retinute anterior ar fi acoperit pe deplin cerintele art. 36 alin. 1 lit. b din Ordinul nr. 14/2011 si ar fi inlaturat obligatia asiguratorului de a raspunde in temeiul dispozitiilor art. 36 alin. 2 din acelasi act normativ.

Fata de refuzul paratei SC E.R.A.R. SA de a notifica reclamantei respingerea pretentiilor, tribunalul retine ca obligatia de plata a despagubirilor solicitate s-a nascut in sarcina paratei in temeiul dispozitiilor art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011. Fiind o sanctiune pentru neindeplinirea obligatiilor legale stabilite in sarcina asiguratorului, instanta apreciaza ca nu se mai impune analiza intinderii prejudiciului cauzat reclamantei prin raportare la dispozitiile art. 49 din Ordinul nr. 14/2011, parata trebuind sa plateasca despagubirea solicitata, motiv pentru care se va admite, in parte, cererea de chemare in judecata si se va dispune obligarea paratei SC E.R.A.R. SA sa plateasca in favoarea reclamantei A.A.C. suma de 407.970 lei cu titlu de despagubiri civile, suma care cuprinde valoarea daunelor morale solicitate(402.469 lei) si a daunelor materiale(5.501,18 lei).

In conformitate cu dispozitiile art. 37 din Ordinul CSA nr. 14/2011, daca asiguratorul RCA nu isi indeplineste obligatiile in termenele prevazute la art. 36, la suma de despagubire convenita, care se plateste asigurator, se aplica o penalitate de 0,2% calculata pentru fiecare zi de intarziere. Obligatia paratei de a plati despagubirea datorata in conformitate cu dispozitiile art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011 s-a nascut la data la care s-a implinit termenul de 3 luni prevazut pentru a notifica respingerea cererii de plata a despagubirilor, respectiv la data de 22.04.2013. Insa avand in vedere ca reclamanta a solicitat plata acestor penalitati incepand cu data de 25.04.2013, se va tine seama de facultatea acesteia de a dispune de drepturile sale si se va dispune obligatia de plata a penalitatilor in cuantum de 0,2% incepand cu data de 25.04.2013 si pana la plata efectiva a sumei datorate.

Cererea reclamantei avand ca obiect actiunea in constatarea faptului ca parata nu a respectat prevederile art. 36 alin. 2 din Ordinul nr. 14/2011 va fi respinsa ca inadmisibila avand in vedere ca dispozitiile art. 35 C.pr.civ. prevad ca cererea de constatare a existentei sau inexistentei unui drept nu poate fi primita daca partea are la dispozitie realizarea dreptului. Reclamanta a formulat si o cerere de realizare a dreptului avand ca obiect plata despagubirilor, astfel incat actiunea in constatare nu este admisibila.

Retinand culpa procesuala a paratei SC E.R.A.R. SA, in temeiul art. 451 c.pr.civ., se va dispune obligarea acesteia la plata catre reclamanta a sumei de 9.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecata constand in onorariu avocat, justificat prin chitanta de la fila nr. 157 din dosar.

Cu privire la cererea de interventie formulata de intervenientul SCJUC, instanta retine ca in conformitate cu dispozitiile art. 313 alin. 1 din Legea nr. 95/2006, persoanele care prin faptele lor aduc daune sanatatii alte persoane raspund potrivit legii si au obligatia sa repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentand cheltuielile efective ocazionate de asistenta medicala acordata. Reclamanta a fost internata la SCJUC in perioada 19.12.2012-27.12.2012, iar cheltuielile de spitalizare au fost in cuantum de 3.996,28 lei conform decontului de la fila 64 din dosar. Conform art. 49 din Ordinul nr. 14/2011 asiguratorul trebuie sa plateasca si despagubirile reprezentand cheltuielile cu tratamentul si cu spitalizarea, motiv pentru care se apreciaza ca fiind intemeiata cererea de interventie si se va dispune obligarea paratei SC E.R.A.R. SA sa plateasca in favoarea intervenientului SCJUC suma de 3.996,28 lei cu titlu de despagubiri.

PENTRU ACESTE MOTIVE  
IN NUMELE LEGII

HOTARASTE:

Admite in parte cererea de chemare in judecata formulata de reclamanta A.A.C. domiciliata in Sfantu Gheorghe, jud. Covasna si cu domiciliul procesual ales in Cluj-Napoca, la av. A.S. in contradictoriu cu parata SC E.R.A.R. SA cu sediul in Voluntari, jud. Ilfov si cu intervenientul forat D.E. domiciliat in Zalau, jud. Salaj.

Obliga parata SC E.R.A.R. SA sa plateasca in favoarea reclamantei A.A.C. suma de 407.970 lei cu titlu de despagubiri, suma la care se calculeaza penalitati in cuantum de 0,2% incepand cu data de 25.04.2013 si pana la plata efectiva a sumei datorate.

Respinge cererea avand ca obiect actiune in constatare.

Obliga parata sa plateasca in favoarea reclamantei suma de 9.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecata.

Admite cererea de interventie formulata de intervenientul SCJUC.

Obliga parata SC E.R.A.R. SA sa plateasca in favoarea intervenientului SCJUC suma de 3.996,28 lei cu titlu de despagubiri.

Cu drept de apel in termen de 30 de zile de la comunicare care se va depune la Tribunalul Specializat Cluj.

Pronuntata in sedinta publica din 18.03.2014.

PRESEDINTE,

GREFIER,

S.I.

D.P.

Red./Dact.SI

5 ex./24.04.2014